

رفیق مجید زارعی فتح آبادی

رفیق مجید زارعی فتح آبادی در خانواده ای زحمت کش در جنوب تهران به دنیا آمد. از کودکی با فقر و تنگ دستی آشنا شد. با این که تمام افراد خانواده اش کار می کردند، او نیز شانه اش را زیر بار فشار زندگی نهاد و به خاطر کمک به امرار معاش خانواده، ناچار درس و مدرسه را کنار گذاشته و به کار پرداخت. تا این که در سال 60 بعد از وقفه در تحصیلاتش، سال چهارم دبیرستان را به اتمام رساند. رفیق مجید مبارزه اش را علیه سلطه امپریالیسم و ستم و استثمار طبقاتی، از سال 55-56 آغاز نمود. او در قیام بهمن فعالانه شرکت نمود و در اواخر سال 58 به "راه کارگر" پیوست. وی در انجام وظایف تشکیلاتی و رابطه گیری توده ای بسیار فعال و پیگیر بود. ایمان راسخی به مارکسیسم - لنینیسم داشت و تمامی وجودش از نفرت به اپورتونیست ها و موعظه کنندگان سازش و تسلیم طبقاتی انباشته بود، از این رو در هر فرصتی سعی می نمود تا دانش مارکسیستی - لنینیستی خود را افزایش داده و هرچه بیشتر به پیش برد امر رهائی طبقه کارگر یاری رساند.

متانت و بردباری در توضیح مواضع، برخورد گرم و دوستانه، بیان ساده و روشن در مورد مسائل ایدئولوژیک و مواضع سازمانی و انضباط و فداکاری کمونیستی، از خصوصیات بارز رفیق مجید بود. هیچ چیز نمی توانست او را از انجام وظیفه انقلابی در قبال کارگران و زحمت کشان و پیش برد خط مشی انقلابی "راه کارگر" باز دارد، به همین دلیل با وجود این که رفیق را بارها تهدید به ترور، دستگیری و شکنجه کرده بودند، او تنها به هشیاری خود افزوده و حاضر نبود از میزان فعالیت انقلابی بکاهد. مجید دو روز قبل از شهادت به یکی از نزدیکانش گفته بود: «مرا شناسائی کرده اند، ولی هیچ وقت از روبرو، نمی توانند مرا بزنند، مگر این که از پشت بزنند ...» و رژیم جنایت کار جمهوری اسلامی نیز به همین طریق صبح روز 29 خرداد 60، در بلوار کشاورز تهران، هنگام پخش اعلامیه با کُلت او را هدف گلوله قرار داده و به شهادت رسانید. باندهای حزب الهی حتّاً سعی کردند مانع برگزاری مجلس ختم رفیق شهید، به طور عادی شوند و می خواستند با برگزاری مجلس ختمی برای او، چنین وانمود سازند که او توسط به اصطلاح "منافقین" به شهادت رسیده است. اما خانواده آگاه رفیق شهید، با علم به این مسئله و با برگزاری مجلس ختم رفیق مجید در منزل، این

حیلۀ کثیف آنها را خنثا نموده و آن را افشاء کردند. رفیق مجید زارعی فتح آبادی ستاره ای فروزان از کهکشان پر ستاره مبارزات قهرمانانۀ خلق ستم دیده ما است. او در راه حاکمیت طبقه کارگر و در راه محو هرگونه ستم و استثمار طبقاتی، با قامتی برافراشته، مرگی سرخ را پذیرفت، ولی در تداوم این راه، همواره زنده خواهد بود.